

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4185 v konečném znění ze dne 23. června 2010 v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (vč. COMP/39.092) v rozsahu, v němž se jím konstatuje odpovědnost žalobkyň za účast na trvajícím kartelové dohodě, nebo podílení se na trvajícím jednání ve shodě v odvětví vybavení a instalací koupelen na území Německa, Rakouska, Itálie, Francie, Belgie a Nizozemska.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňují sedm žalobních důvodů.

Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise neposoudila, ani nepřezkoumala hospodářské souvislosti, a v důsledku toho neprokázala protisoutěžní cíl uváděného protiprávního jednání v souladu s vyžadovaným standardem dokazování. Žalobkyně uvádějí, že Komise nebyla oprávněna předpokládat (nebo také rozhodnout), že diskuze (i) mezi navzájem nesoutěžícími podniky (ii) o neekonomické ceně, kterou nezaplátí žádný subjekt na trhu, měly protisoutěžní cíl.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že by se Komise dopustila pochybení, kdyby shledala žalobkyně odpovědnými za protiprávní jednání v odvětví vodovodních baterií vzhledem k prvnímu žalobnímu důvodu a ke skutečnosti, že žalobkyně tyto baterie nevyrobí.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci údajného protiprávního jednání v souladu s vyžadovaným standardem dokazování, zejména proto, že provedla nesprávný rozbor důkazních prostředků ve Francii, Itálii a ve vztahu ke Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft v Německu.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala zájem na konstatování protiprávního jednání v Nizozemsku, které bylo promlčeno.

Zapáté žalobkyně uvádějí, že Komise

- i) řádně nepopsala vytýkané jednání v oznámení námitek a
- ii) nezjišťovala ani nepřístupnila relevantní důkazy potenciálně svědčící o nevině žalobkyň.

Tato procesní selhání podle žalobkyň zasáhla do jejich práva na obhajobu.

Zašesté žalobkyně tvrdí, že vyšetřování v projednávané věci bylo svou povahou selektivní a svévolné vzhledem k tomu, že mnoho společností, které se měly údajně protiprávních schůzek a diskuzí účastnit, nebylo nikdy stíháno.

Zasedmé žalobkyně uvádějí, že pokuta je neospravedlnitelně a nepřiměřeně vysoká, zejména s ohledem na to, že dotčené jednání nebylo uskutečněno v praxi, ani nemělo žádné dopady na trhu. Žalobkyně proto vyzývají Tribunál, aby využil svou pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci podle článku 261 SFEU, aby výši pokuty snížil.

Žaloba podaná dne 8. září 2010 — Sanitec Europe v. Komise

(Věc T-381/10)

(2010/C 301/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finsko) (zástupci: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt a K. Struckmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit zcela nebo zčásti rozhodnutí Komise č. K(2010) 4185 v konečném znění, ze dne 23. června 2010 ve věci COMP/39092 — Koupelnová vybavení;
- prohlásit, že žalobkyně neodpovídá za protisoutěžní jednání, pokud jde o vodovodní kohoutky, a v případě potřeby zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlašuje žalobkyně (nebo její dceřiné společnosti) za odpovědnou;
- krom toho, anebo podpůrně, snížit výši pokuty;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení a
- přijmout jakékoli jiné opatření, které se za okolností daného případu jeví jako vhodné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně podle článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4185 v konečném znění, ze dne 23. června 2010 ve věci COMP/39092 — Koupelnová vybavení, které se týká dohody mezi podniky na belgickém, německém, francouzském, italském, nizozemském a rakouském trhu s koupelnovým vybavením ohledně prodejních cen a výměny citlivých obchodních informací, jakož i podpůrně, snížení výše pokuty, která jí byla uložena.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně následující důvody:

Zaprvé Komise neposoudila ani neprošetřila hospodářské souvislosti, a tím dostatečně právně neprokázala protisoutěžní účinek údajného protiprávního jednání. Komise nebyla oprávněna předpokládat (nebo mít za to), že rozhovory i) mezi subjekty, které si nekonkurují, ii) o cenách neekonomické povahy, které nehradí žádný účastník trhu, měly protisoutěžní účinek.

Zadruhé Komise nesprávně rozhodla o odpovědnosti žalobkyně za protiprávní jednání, pokud jde o vodovodní kohoutky, vzhledem k prvnímu žalobnímu důvodu a skutečnosti, že ani žalobkyně ani její dceřiné společnosti kohoutky nevyrobějí.

Krom toho Komise dostatečně právně neprokázala existenci domnělého protiprávního jednání, za které byla žalobkyně prohlášena odpovědnou, zejména proto, že její hodnocení důkazů, pokud jde o Francii a Itálii a společnost Keramag Keramische Werke AG v Německu, bylo chybné.

Začtvrté Komise neprokázala zájem na prohlášení protiprávního jednání v Nizozemsku, které bylo promlčeno.

Komise navíc i) ve svých připomínkách dostatečně neuvedla námitky a ii) nezohlednila ani nepředložila relevantní důkazy ve prospěch žalobkyně. Tato procesní pochybení nenapravitelně poškodila právo žalobkyně na obhajobu.

V dalším žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že nemůže být přímo a osobně povinna zaplatit pokutu ve výši 9 873 060 eur. Samotná žalobkyně nebyla obviněna z žádného protiprávního jednání. Má odpovědnost pouze jako mateřská společnost a jako taková nemůže osobně a bezprostředně odpovídat za zaplacení pokuty. Navíc nebyla možnost přímé a osobní odpovědnosti objasněna v námitkách, což je procesní pochybení, které odůvodňuje prohlášení rozhodnutí za neplatné.

Krom toho bylo chybně rozhodnuto, že žalobkyně ručí společně a nerozdílně za jednání své dceřiné společnosti Keramag Keramische Werke AG. Žalobkyně však v dotčeném období nebyla držitelkou všech podílů v této společnosti a nemohla v ní vykonávat rozhodující vliv, a ani jej nevykonávala.

Zároveň bylo šetření v tomto případě selektivní a svévolné, vzhledem k tomu, že řada společností, které se údajně účastnily protiprávních jednání nebo rozhovorů, nebyla nikdy předmětem vyšetřování.

Konečně pak byla pokuta neodůvodněně a nepřiměřeně vysoká, zejména z důvodu, že dohoda nebyla prováděna a neměla žádné účinky na trh. Žalobkyně vyzývá Soudní dvůr, aby vykonal svou neomezenou pravomoc podle článku 261 SFEU ke snížení pokuty.

Žaloba podaná dne 9. září 2010 — Villeroy et Boch v. Komise

(Věc T-382/10)

(2010/C 301/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Villeroy et Boch (Paříž, Francie) (zástupci: J. Philippe a K. Blau-Hansen, advokáti, a A. Villette, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyně,
- podpůrně, snížit jí pokutu, která jí byla uložena napadeným rozhodnutím,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně navrhuje částečné zrušení rozhodnutí K(2010) 4185 v konečném znění ze dne 23. června 2010, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) (věc COMP/39092 — sanitární zařízení), ve věci kartelové dohody na belgickém, německém, francouzském, italském, nizozemském a rakouském trhu se sanitárními zařízeními určenými pro koupelny, která se týká koordinace prodejních cen a výměny citlivých obchodních informací.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně sedm žalobních důvodů:

- porušení článku 101 SFEU a článku 53 EHP jelikož žalovaná tím, že kvalifikovala protiprávní jednání jako jediné, komplexní a pokračující protiprávní jednání, tak nesplnila svou povinnost právního přezkumu individuálních jednání adresátů napadeného rozhodnutí;
- porušení povinnosti odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU, jelikož žalovaná nepředložila dostatečně přesnou definici relevantního trhu v napadeném rozhodnutí;
- neexistence důkazu dostatečně prokazujícího účast žalobkyně na protiprávních jednáních ve Francii;
- porušení zásady *nulla poena sine lege* zakotvené v čl. 49, prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i zásady proporcionality sankce za protiprávní jednání zakotvené v čl. 49 třetím pododstavci Listiny ve spojení s čl. 48 prvním pododstavcem Listiny a článkem 23 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾, jelikož žalovaná uložila pokutu solidárně žalobkyni a její mateřské společnosti;
- nesprávný výpočet pokuty, jelikož žalovaná zahrнула obraty žalobkyně, které nesouvisí s výtkami předloženými při výpočtu pokuty;